

Bla(á)ze(n)

Pozdrav:

Milí bratři a milé sestry, vítám Vás na těchto bohoslužbách apoštolským pozdravem:
Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi Vámi. Amen

Introit:

1 Haleluja. Chval, duše má, Hospodina!

2 Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, co živ budu. (Ž 146, 1-2)

Píseň: 638

Modlitba:

Pane, jak krásný je den, když nás navštívíš. Smíme odložit, co nám zaměstnává mysl i ruce. Smíme poslouchat Tvůj a ne pořád jen svůj hlas, pohlédnout na vše Tvými a ne jen svýma očima, a tak se můžeme setkat s něčím novým a obohacujícím, co jsme netušili, nevnímali, vůči čemu jsme otupěli, na co jsme zapoměly. Smíme pro Tebe něco udělat, a tak mít pro co žít. Za všechna ta setkání ti, Pane, děkujeme, a prosíme, buď ty sám dnešního dne naším vzácným hostem. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v Žalmu 146, 5-10.

5 Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu,

6 jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost.

7 Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně.

8 Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé.

9 Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu.

10 Hospodin bude kralovat věčně, Bůh tvůj, Sijóne, po všechna pokolení. Haleluja.(Ž 146, 5-10)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 161

Slůvko dětem:

Předejte dětem papír s nápisem „Můj nárek jsi změnil v taneční rej.“ Nechte je to přečíst, ptejte se: Můj nárek jsi změnil v taneční rej... Hm, kdo to asi napsal, a co se mu asi stalo, že tohle napsal? Napadá vás nějaká situace, ve které by se to dalo říct? Můžete se ptát i dospělých. Dnešní příběh, který si budou děti vyprávět, bude také o tom, jak se jedna nepříjemnost nebo neštěstí obrátilo v radost a tanec a kdo za tím stál.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše v 5 kap., ve verších 1-12. Tam čteme:

1 Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci.

2 Tu otevřel ústa a učil je:

3 „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.

4 Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.

5 Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

6 Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

7 Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.

8 Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.

9 Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.

10 Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.

11 Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.

12 Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi. (Mt 5, 1-12)

Milí bratři a milé sestry.

Ježíšova blahoslavenství jsou jedním z nejznámějších novozákonních textů. Rádi si je připomínáme, ale jen málokdy si při tom připomínání uvědomíme, jak moc kontrastují s lidským pochopením **úspěchu, radosti a toho, komu je ve světě opravdu blaze.**

Blahoslavenství se v praxi často představují jako Ježíšův význačný příspěvek k určování dobrého charakteru. Je to jakýsi seznam Ježíšových hodnot, **kteří jsou v protikladu k hodnotám, které zastává svět.** Pro nás je blahoslavený ten, kdo je bohatý, má moc a je vážený – ten, kdo něco má, něco může a něco znamená. Jenže tady se dozvídáme, že pro Ježíše je blahoslavený ten, kdo je chudý, ponížený a nevážený – ten kdo nemá nic, nic nemůže a nic neznamená. Je to radikální převrácení hodnot, které je těžko pochopit. Paradox Ježíšových blahoslavenství je až překvapivý.

Blahoslavenství jsou občas chápána jako součást „**etiky učedníků**“ a jsou určena těm, kteří Ježíše následují. Ne proto, že by si Boží království vysloužili (zasloužili), ale protože jim Bůh pro jejich trpkosti na tomto světě - touží darovat věčný život v království Nebeském. Matoušova blahoslavenství jsou zaměřena a určena pro ty, kteří vzali vážně **zaslíbení Kristova.**

Evangelista nám na úvod předkládá „**řeči na hoře**“, a připomíná: „*Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je:*“ (Mt 5, 1-2). Podle těchto slov víme, že za Ježíšem přicházelo velké množství lidí z různých krajů, kteří se soustavně kolem něj shromažďovali. Ježíš předkládá posluchačům své učení a vyzývá je, aby podle něho žili i jednali. Kázání není určeno jen těm, kteří jsou Ježíšovými učedníky, ale lidstvu obecně. Všem, kteří žili v době Ježíšově, ale i nám.

Otázka tedy zní: Kdy jsme blahoslavení, šťastní, či požehnaní? Seš dnes šťastná, sestro? Seš dnes požehnaný, bratře?

Ačkoliv blahoslavenství předpokládají určitou odměnu již nyní, jsou v první řadě **eschatologická.** Dalo by se říci, že tu jde právě **o paradoxní uchycení přítomnosti** - pomocí budoucnosti, vyjádřené asi takto: V Ježíši Kristu je budoucnost nyní přítomna. Boží království nemáme jenom očekávat, my ho můžeme prožívat. Zaslíbení blahoslavenství není nějakým hypotetickým utěšováním a neslouží jako vstupné požadavky, ale spíše definuje, které vlastnosti a činy **obdrží eschatologickou odměnu.**

Blahoslavenství přináší něco nového, něco co se naprosto odlišuje od všeho, co kdy lidé slyšeli od zákoníků, farizejů nebo rabínů. Nenalezneme v nich nic, co by lichotilo naší pýše anebo živilo naše ctižádostivé naděje. Z Ježíšových řečí vyzařovala moc, která ohromovala lidi, kteří Ho poslouchali. **Moc Boží lásky se v jeho přítomnosti šířila jako vůně z květiny.** Jeho slovo přišlo vhod jako „*děšť na posečenou louku, jako vláha svlažující zemi.*“ (Žalm 72,6). Všichni podvědomě cítili, že je tím, kdo umí číst tajemství lidského nitra a přesto k nim přistupuje s něhou a láskou. Otevřeli svá srdce a naslouchali mu.

I v zástupu shromážděném na hoře, byli lidé, kteří v přítomnosti Krista cítili, že jsou bídní, politováníhodní, chudí, slepí, nazí i pronásledovaní. **Toužili po Boží milosti,** která přináší spásu.

Slova, která slyší, jsou pro ně naději (něčím novým), protože poznali, že právě oni mají na dosah **Boží království.** Ježíš nabídl požehnání těm, kteří ho v dané chvíli nejvíc potřebovali. A to: „*chudým v duchu, plačícím, tichým, hladovějícím a žíznícím po spravedlnosti, milosrdným, čistým v srdci, působícím pokoj, pronásledováním pro spravedlnost, tím, kteří jsou utlačováni a pronásledováni kvůli Kristu.*“

1. Kdo jsou „**chudí v duchu**“? Mnoho čtenářů si myslí, že to budou nějakí hlupáčci a prosáčci, kteří toho v hlavě moc nemají. Nebo snad to jsou lidé bez ducha? V řeckém textu není slovo „*chudí*“, nýbrž něco ještě horšího: doslova „**žebráci v duchu**“ nebo „**žebráci o ducha**“. Nejsou to tedy ti, kdo nic nemají, ale ti, kteří před Bohem stojí s pokorou a žebrají. Prosí o to, co si sami nemohou koupit ani vydělat, ale co mohou dostat jen od Boha. O nic se nederou, nikam se necpou a nevypínají, ale prosí a žebrají, aby jim Bůh dal svého „*ducha*“. Chudoba je podmínkou, aby bylo možné Boha přijmout.
2. Bůh je blízko těm, kdo **pláčou,** protože mají svá trápení. Pláč je spojen se zármutkem a vnitřní bolestí. Tady si ovšem musíme dát veliký pozor. Mnozí křesťané si myslí, že se musí tvářit jako kysele okurky a zachmuřeně, že musejí naříkat si a fňukat. Jenže Kristus nikomu nezakazuje, aby byl veselý a šťastný, nikomu nenařizuje, aby se mračil. Říká něco úplně jiného: že **Bohu jsme blízko právě,** když šťastní být nemůžeme, protože máme bolest a nějaké trápení. Jsme mu blíže než jindy proto, že je tu větší šance, že se nějak změníme, obrátíme. Utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou.

3. Blahoslavení nejsou ti, kteří kolem sebe dělají rámus a které je všude slyšet a vidět, ale ti, kteří jsou **tichý** a pokojní. Tichý jsou ti, kteří dokážou ustoupit, místo toho, aby se rozčilovali.
4. Kdo má **hlad a žízeň po spravedlnosti**, bude nasycený. Ne ten kdo žízni po pomstě, po penězích, po moci. Jedině spravedlnost utiší hlad i žízeň.
5. Blahoslavení nejsou mocní, silní a průbojní, ale naopak **milosrdní**, kteří mají čisté srdce – kteří nezávidí, nelžou a nepodvádějí. Jejich srdce se dotýká neštěstí druhých, jako by bylo jejich vlastní. Milosrdenství je základní forma lásky – cit, který se stává soucitem. Milosrdný člověk nachází Boha, který je sám milosrdenství.
6. Blahoslavení **čistého srdce** – je to Bůh, který skrze víru bydlí v našem srdci. Čistotu srdce lze dosáhnout správným úmyslem.
7. Blahoslavení nejsou ti, kdo se přou a hádají, ale kteří **působí pokoj** a šíří kolem sebe mír. Utvářet mezi lidmi pokoj znamená činit z nich bratry a sestry.
8. **Utrpení, pronásledování a potupy Božích služebníků**. Toto blahoslavenství se týká těch, kteří na sebe přijali podíl na Kristově utrpení ve světě. Na samém vrcholu Hory blahoslavenství je kříž. V něm se setkává nebe se zemí.

Ježíš jistě nebyl žádný revolucionář. Žil v chudobě a zemřel tiše na kříži. Ale umíte si představit větší revoluci, než tohle postavení věcí na hlavu, obrácení našich představ naruby? Rozhodnutí a slobodná vůle je nám daná. Avšak požehnání přichází od Hospodina. Zkusme se zamyslet nad možností našeho štěstí a vyberme si:

Blahoslavení (šťastní) jen na chvíli.

Blahoslavení (šťastní) až v nebi.

Blahoslavení (šťastní) bez omezení.

Píseň: 672

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Spousta věcí není, jak bychom si přáli. Prosíme tě, uť nás přijmout, co je třeba přijmout. Uť nás měnit to, co je možné změnit. Nauč nás bojovat s tím, s čím je třeba bojovat. Dávej nám moudrost do života...

Otevírej nám oči, abychom viděli pravdivě. Abychom viděli radost, tam kde se lidi radují – a spolu s nimi se radovali. A abychom viděli smutek, tam kde lidé pláčou a dokázali jim být nablízku....

Myslíme na všechny, kteří jsou nemocní, opuštění, slabí. Na všechny, kteří prochází krizí, pochybnostmi nebo rezignovali. Myslíme na ty, kteří ztratili víru a naději. Prosíme, sešli na ně vláhu svého slova, potěšuj a vlévej naději...

Přimlouváme se za všechna místa, kde vládne zlo, násilí, konflikty. Ty sám otevírej cesty lásky, smíření a pokoje. A nám ukazuj, jak můžeme pomoci. Amen

Otčenáš....

Píseň: S 74

Posláni:

6 Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána.

7 V něm zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky. (Kol 2, 6-7)

Požehnání:

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem... ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem. Amen.

Píseň: 379